

Viimaseks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui leidis, et vaidlusalused aktid ei ole ebaoproportsionaalsed.

- ⁽¹⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2012. aasta otsus 2012/642/ÜVJP, mis käsitleb Valgevene vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 285, lk 1).
- ⁽²⁾ Nõukogu 6. novembri 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1017/2012, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 765/2006 (milles käsitletakse piiravaid meetmeid Valgevene suhtes) artikli 8a lõiget 1 (ELT L 307, lk 7).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Castellón
(Hispaania) 27. novembril 2014 – Juan Carlos Sánchez Morcillo ja María del Carmen Abril García
versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.**

(Kohtuasi C-539/14)

(2015/C 026/25)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Castellón

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Juan Carlos Sánchez Morcillo ja María del Carmen Abril García

Vastustaja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 93/13/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 1 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta ⁽²⁾ artikli 47, artikli 34 lõikega 3 ja artikliga 7 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm nagu Hispaania tsiviilkohtumenetluse seaduse (ley de Enjuiciamiento Civil) artikli 695 lõige 4, mis reguleerib apellatsioonkaebuse esitamist lahendi peale, millega otsustatakse hüpoteegi või pandiga koormatud asjade täitemenetlusele esitatud vastuväite üle, ja mis võimaldab esitada apellatsioonkaebuse ainult kohtumääruse peale, millega määratakse menetluse lõpetamine, ebaõiglase tingimuse kohaldamata jätmise või mõne tingimuse ebaõiglusel põhineva vastuväite rahuldamata jätmise, mille vahetuks tagajärjeks on see, et müüjast või teenuse osutajast sissenõudjal on edasikaebamiseks tarbijast võlgnikust rohkem vahendeid?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

⁽²⁾ EÜT 2000, C 364, lk 1.

DK Recycling und Roheisen GmbH 27. novembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 26. septembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-630/13: DK Recycling und Roheisen GmbH versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-540/14 P)

(2015/C 026/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: DK Recycling und Roheisen GmbH (esindajad: advokaadid S. Altenschmidt ja P.-A. Schütter)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 26. septembri 2014. aasta otsus kohtuasjas T-630/13 osas, milles resolutsiooni punktis 2 jäeti hagi ülejäänud osas rahuldamata;

- rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud hagiavalduse 1. nõue tervikuna nii, et komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsuse 2013/448/EL, milles käsitletakse riiklike rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3 (teatavaks tehtud numbri (C/2013) 5666 all) ⁽¹⁾, artikli 1 lõige 1 tühistataks osas, milles selles lükati tagasi I lisa punktis A loetletud käitiste tunnuskoodidega DE000000000001320 ja DE-new-14220-0045 lisamine direktiiviga 2003/87/EÜ hõlmatud käitiste loetellu, mille Saksamaa esitas komisjonile vastavalt direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikele 1, ning lükati samuti tagasi vastav esialgne heitkoguse ühikute aastane kogus, mis oleks tulnud nendele käitistele tasuta eraldada;
- teise võimalusena tühistada esimeses taandes nimetatud kohtuotsus ja saata asi tagasi Üldkohtusse;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant heidab ette liidu õiguse rikkumist Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 lõike 1 teise lause 3. variandi tähenduses. Eirates põhiõigusi ja proportsionaalsuse põhimõtet, luges Üldkohus liidu õigusega kooskõlas olevaks selle, et komisjon jättis liikmesriigi klausli alusel juhtumite kohta, mille puhul esinevad põhjendamatud raskused, eraldamata tasuta heitkoguse ühikud. Vaidlustatud kohtuotsus rikub apellandi õigusi, mis tulenevad EL-i põhiõiguste harta artiklitest 16 ja 17.

Esitatud argumendi osas väidab apellant, et tasuta heitkoguse ühikute eraldamise reguleerimisel otsuses 2011/278/EL ei kandnud komisjon hoolt individuaalsete põhiõiguste piisava kaitse eest. Tasuta heitkoguse ühikute eraldamine vastavalt otsusele 2011/278/EL toimub tüpiseerivate arvutustegurite abil. Siiski ei sisalda otsus sätet, mis lubaks tasuta heitkoguse ühikute täiendavat eraldamist sellistel juhtumitel, mil eraldamine tüpiseerivaid arvutustegureid kasutades tooks üksikjuhul kaasa ebahariliku koormuse või põhjendamatud raskused.

Hagi rahuldamata jätmine rikub hartas sätestatud põhiõigusi ja proportsionaalsuse põhimõtet. Üldkohus võttis arvesse ainult direktiivi 2011/278/EL kohase heitkogustega kauplemise süsteemi ja nende eraldamise režiimi tagajärjel tavapärastelt tekkivat koormavat mõju. Vastuolus Euroopa Kohtu praktikaga jättis Üldkohus täielikult tähelepanuta apellandi individuaalsete õiguste nõutava kaitse.

⁽¹⁾ ELT L 240, lk 27.

Arctic Paper Mochenwagen GmbH 2. detsembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 26. septembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-634/13: Arctic Paper Mochenwagen GmbH versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-551/14 P)

(2015/C 026/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Arctic Paper Mochenwagen GmbH (esindaja: advokaat S. Kobes)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 26. septembri 2014. aasta otsus kohtuasjas T-634/13 osas, milles hagi jäeti rahuldamata;